

Justitieombudsmannen
Per Lennerbrant

Initiativärende mot Polismyndigheten om gripna och anhållna barn som hålls i förvar i polisarrest

Beslutet i korthet: Barn som är gripna eller anhållna får hållas i förvar i polisarrest endast om det är absolut nödvändigt (6 a § lagen med särskilda bestämmelser om unga lagöverträdare). På JO:s uppdrag inspekterades under 2021–2023 fem polisarrestorer med fokus på vilket genomslag som bestämmelsen fått. JO konstaterade att det fanns arrester där barn regelmässigt hölls i förvar i arrestcell och att det fanns regionala skillnader i hur bestämmelsen efterlevdes.

För att följa upp frågan om barn i arrest har JO på eget initiativ granskat tio polisarrestorer i olika delar av landet avseende en period om ett år. JO konstaterar att det alltså föreligger tydliga skillnader mellan polisregionerna i hur gripna eller anhållna barn hålls frihetsberövade. JO:s samlade bild är att flera arrestverksamheter, framför allt på grund av bemannings- och lokalsituationen, inte har förutsättningar att leva upp till lagens krav.

JO uttalar att det är mycket angeläget att Polismyndigheten med kraft fortsätter det påbörjade arbetet med att begränsa användning av arrestcell och placering av barn i andra utrymmen i arrestmiljön. Myndigheten behöver säkerställa att lagens krav möts i samtliga arrestverksamheter. Det finns enligt JO anledning att skicka en kopia av beslutet för kännedom till regeringen.

Bakgrunden till initiativet

Sedan den 1 juli 2021 får den som inte fyllt 18 år och som är gripen eller anhållen hållas i förvar i polisarrest endast om det är absolut nödvändigt (se 6 a § lagen med särskilda bestämmelser om unga lagöverträdare, LUL). Bestämmelsen gäller sedan den 1 oktober 2025 även den som är under 18 år och hålls kvar enligt 14 § samma lag eller är skyldig att stanna kvar för förhör enligt 23 kap. 9 § rättegångsbalken.

I propositionen till bestämmelsen uttalades bl.a. följande. En polisarrest är inte anpassad efter de särskilda behov som ett barn har och en placering även tillfälligtvis i arresten bör undvikas eftersom det inte är en lämplig miljö för barn att vistas i. Förvar av barn i en polisarrest bör endast ske i undantagsfall. (Se prop. 2019/20:129 s. 46.)

Enligt barnkonventionen ska det säkerställas att varje frihetsberövat barn behandlas humant och med respekt för människans inneboende värdighet och på ett sätt som beaktar behoven hos personer i dess ålder (se artikel 37 c).

På mitt uppdrag inspekterades under 2021–2023 fem polisarrester med fokus på situationen för frihetsberövade barn (se bl.a. JO 2023/24 s. 328, dnr O 12-2023 med hänvisningar). Under 2024 genomfördes en inspektionsserie om beläggningssituationen i Polismyndighetens arrestverksamhet (se bl.a. dnr O 34-2024 med hänvisningar). Inspektionerna gjordes inom ramen för JO:s uppdrag som nationellt besöksorgan (den s.k. Opcat-verksamheten).

Vid granskningarna kunde jag konstatera att bestämmelsen i 6 a § LUL hade fått ett olikartat genomslag och att det fanns arrester där barn regelmässigt hölls i förvar i arrestceller.

I oktober 2025 tog jag ett initiativ för att följa upp frågan om barn som hålls i förvar i polisarrester och utreda frågor som rör tillämpningen av 6 a § LUL. Initiativet har handlagts i detta ärende.

Utredning

Inriktningen av JO:s utredning

JO begärde att Polismyndigheten skulle göra en utredning och yttra sig.

Utredningen och yttrandet skulle avse följande frågor om gripna eller anhållna barn i de polisarrester som anges nedan.

- a) Hur många gripna eller anhållna barn hölls i förvar i respektive polisarrest under perioden den 13 oktober 2024 t.o.m. den 13 oktober 2025?
- b) Hur många gripna eller anhållna barn hölls i förvar på annan plats än i polisarrest under samma period?
- c) För de barn som hölls i förvar i polisarrest, gjordes det några anpassningar eller hölls barnen i förvar i arrestcell? Om anpassningar gjordes, beskriv dessa och de eventuella andra utrymmen som användes.
- d) Hur görs bedömningarna vid beslut om var barnen ska placeras?

Yttrandet skulle även innehålla bl.a. Polismyndighetens bedömning av berörda arresters tillämpning av 6 a § LUL och en redogörelse för hur Polismyndigheten centralt har arbetat för att lagstiftningens syfte ska uppfyllas samt hur myndigheten avser att komma till rätta med situationen om tillämpningen inte ligger i linje med intentionerna.

De arrester som omfattas av utredningen är arresterna i Sundsvall och Umeå (region Nord), Västerås (region Mitt), Karlstad (region Bergslagen), Solna och Södertälje (region Stockholm), Eskilstuna och Norrköping (region Öst), Vänersborg (region Väst) samt Malmö (region Syd).

Polismyndighetens yttrande

Polismyndigheten (juristen AA) yttrade sig den 12 januari 2026, efter att berörda polisregioner och Nationella operativa avdelningen (Noa) lämnat skriftliga svar på JO:s delfrågor. Myndigheten gav in en handbok för arrestverksamheten (PM 2017:63), beslutsstödet ”Prövningen av barnets bästa vid placering av frihetsberövade barn” och en myndighetsgemensam rutin mellan Kriminalvården och Polismyndigheten för hantering av anhållna barn under 18 år.

Inledningsvis redovisade Polismyndigheten att de aktuella arresterna sammanlagt tog emot cirka 500 gripna eller anhållna barn under den period som granskningen avsett. Av dessa var cirka 160 barn placerade i arrestcell i något skede under vistelsen.

Myndigheten förde fram att det finns tydliga skillnader mellan de olika arresterna när det gäller hur ofta barn vistas i arrestmiljön och i cell. Nedan redovisas uppgifter från ett urval av de aktuella arresterna. Yttrandet i dess helhet finns tillgängligt hos JO.

Polisregion Nord – arresterna Sundsvall och Umeå

I Sundsvall har totalt 22 barn varit i förvar under den aktuella perioden. Av dessa har 14 förvarats hos Kriminalvårdens häkte i Härnösand och 8 i ett särskilt barnrum utanför arrestmiljön. Inga barn har varit förvarstagna inne i arrestcellerna.

I Umeå har totalt 12 barn varit i förvar. Av dessa har 4 förvarats på häktet i Umeå och 8 i ett särskilt barnrum utanför arrestmiljön. Inte heller här har något barn varit placerat i arrestcell. För flertalet av de barn som varit i barnrum har vistelsen varit kortvarig, exempelvis i avvaktan på beslut från åklagare eller besked om plats hos Kriminalvården.

Båda arresterna använder särskilda barnrum belägna utanför den ordinarie arrestdelen. Rummen är möblerade med säng, bord och stol och kompletteras med möjligheter till digitalt tidsfördriv, film och spel. Under dagtid hålls dörren normalt öppen och barnet står under ständig tillsyn av arrestantvakt eller polis i direkt anslutning, vilket möjliggör kontinuerlig mänsklig kontakt utöver förhör och informationssamtal. Under nattetid stängs och vid behov låses dörren, men tillsynen anpassas efter en individuell säkerhetsbedömning.

— — —

Polisregion Mitt – arresten Västerås

I Västerås har 41 gripna eller anhållna barn förvarats under perioden. Enligt regionen har 36 barn förvarats i arrestcell och 27 barn varit inlåsta i cell. Fyra barn har kunnat förvaras på annan plats än polisarrest, huvudsakligen i Kriminalvårdens häkten i Salberga eller Uppsala. Det är enligt regionens uppgifter rutin att först försöka placera barn i häkte, men häktenas beläggningssituation gör att det ofta saknas plats.

För barn som vistas i polisens lokaler används i första hand förhörssrum separerade från arrestdelen. Barnen hålls där med en vuxen närvarande och ska inte blandas med vuxna frihetsberövade. Detta gäller vid förhör, raster, måltider, dusch och liknande. I vissa fall, exempelvis vid hotfullt eller aggressivt beteende, låses barnet in i cell av säkerhetsskäl. Det förekommer också att barn själva önskar vistas i cell, ofta med öppen dörr och en vuxen i dörröppningen. [— —]

Polisregion Bergslagen – arresten Karlstad

I Karlstad har 17 barn varit gripna eller anhållna under perioden. Regionens uppgifter visar att samtliga dessa i praktiken placerats i häkte, med undantag för en person som kortvarigt vistats i polisarrest på grund av stökigt beteende innan gripandet hävdades och barnet i stället omhändertogs enligt lag ... med särskilda bestämmelser om vård av unga.

Barn som anhålls placeras som huvudregel på häktet om plats finns, vilket enligt regionen normalt kan ordnas inom kort tid. Gripna barn placeras i regel inte i polisarrest innan beslut om anhållande utan vistas i förhörssrum eller förs till häktet om det finns plats. Förhörssrummen är belägna utanför arrestmiljön men i anslutning till arresten och är utformade som vanliga förhörssrum. Det finns inte några särskilda rum för just barn. Barn som placeras på häktet tas om hand enligt häkteslagens krav, inklusive anpassad tillsyn och isoleringsbrytande åtgärder.

Polisregion Öst – arresterna Eskilstuna och Norrköping

I region Öst har statistik inhämtats ... för att säkerställa en korrekt bild av antalet frihetsberövade barn och deras faktiska placeringar. Vissa skillnader mellan systemen beror på tekniska hanteringar, exempelvis när barn tillfälligt flyttats via en arrest utan att ha vistats i cell.

För Norrköping visar sammanvägd statistik att 39 barn tagits i förvar inom den aktuella tidsperioden. För Eskilstuna är det 24 barn. I Norrköping har 15 barn varit förvarade i arrestcell någon gång under vistelsen. I Eskilstuna har ett barn varit placerat i cell. Övriga barn har förvarats på annan plats än i arrestcell, exempelvis i förhörssrum, avrapporteringsrum, advokatrums eller liknande utrymmen tillsammans med polis eller arrestantvakt. I Norrköping är dessa utrymmen belägna i arrestmiljön och i Eskilstuna ligger de utanför.

För de barn som vistats i polisarrest har stationsbefälen löpande gjort avvägningar med barnets bästa som utgångspunkt. Under dagtid har barnen i normalfallet vistats i andra utrymmen än cell, tillsammans med personal och med tillgång till mat, dryck, toalett och i Norrköping även möjlighet till enklare tidsfördriv genom exempelvis bärbara DVD-spelare. Rastgård har erbjudits i den utsträckning som beläggningen medgett.

När barnet blivit kvar flera timmar och särskilt senare på kvällen har vissa barn själva uttryckt önskemål om att få sova i cell. I dessa fall har lösningen ofta varit att barnet får sova i cell med dörren endast spärrad i första läget och med personal i direkt anslutning. I ett mindre antal fall har barn placerats direkt i cell på grund av kända våldsamma beteenden eller förekomst av flera målskamrater i samma arrest, vilket gjort annan placering olämplig ur säkerhets- eller utredningssynpunkt. Under vistelsen i arrest har regionen återkommande haft kontakt med Kriminalvården för att så snart som möjligt kunna flytta barnen till häkte.

Polisregion Syd – arresten Malmö

I Malmö har totalt 140 frihetsberövade barn förts till Rättscentrum under tidsperioden. Av dessa har 72 barn vid något tillfälle varit inlåsta i cell. I 70 av dessa fall har placeringen i cell skett på grund av nattvila. Barnen har då varit frihetsberövade under nattetid och bedömningen har varit att det för barnets bästa varit lämpligast att sova i en cell med säng, sängkläder, egen toalett och avskildhet, förutsatt att barnet inte själv önskat något annat. Tillsynsfrekvensen har i dessa fall alltid höjts jämfört med vuxna frihetsberövade. I två fall har inlåsning i cell skett med anledning av att barnet uppträtt så våldsamt att detta krävts av säkerhetsskäl.

I 68 fall har barnen helt förvarats utanför arrestzonen, med ständig tillsyn av arrest- eller polispersonal, och aldrig satts in i cell. Dagtid används i regel en särskild utredningszon med förhörssrum som är uppbyggda enligt nationell standard. Barnet vistas där tillsammans med personal, erbjuds samtal, viss förströelse såsom böcker och tidningar, samt isoleringsbrytande åtgärder. Som andra frihetsberövade erbjuds barn rastgårdsvistelse, men med särskild hänsyn till behovet av avskildhet från vuxna intagna. Barn som placeras i cell för nattvila placeras så långt bort som möjligt från övriga intagna och intaget. [...]

I 93 fall har barnen överförts till häkte under det första dygnet eller under nästföljande dygn. Stationsbefälen gör i varje enskilt ärende en prövning av barnets bästa. Barnet tillfrågas om sin situation, och tjänstgörande sjuksköterska tillfrågas om vårdbehov. Möjligheten till extern placering på Kriminalvården undersöks direkt. Om häktet inte omedelbart kan ta emot barnet används utredningszonen. Placering i cell av andra skäl än nattvila kan bli aktuell vid extremt våldsamt uppträdande, men provas fortlöpande.

Polismyndigheten redogjorde för upplysningar från Noa och rättslig reglering samt redovisade följande bedömning.

Bedömning av de berörda arresternas tillämpning av 6 a § LUL

Övergripande iakttagelser

Av underlagen framgår att lagstiftningens krav på ”absolut nödvändigt” är känt i verksamheten. Stationsbefälen använder i regel de nationella beslutsstöden för prövning av barnets bästa och det finns rutiner för att undersöka alternativa placeringar innan en cellplacering aktualiseras. När undantagsbestämmelsen tillämpas motiveras detta vanligtvis med specifika omständigheter, såsom akuta säkerhetsrisker eller brist på sängplatser vid nattvila.

Situationer där arrestcell används

Placering i arrestcell förekommer framför allt vid nattvila, när alternativa utrymmen saknar säng eller möjlighet till avskild sömn. Arrestcell används även vid våldsamt eller riskfyllt beteende hos barnet, vid resursbrist som gör att bevakning i förhörssrum inte bedöms möjlig eller när det saknas särskilda barnutrymmen och det bedöms svårt att skydda barnet från den övriga arrestmiljön på annat sätt.

Polismyndigheten bedömer att en del av dessa situationer, i vart fall vid akut riskbeteende och svårförutsedda händelser, ligger inom ramen för vad lagstiftaren avsett med begreppet ”absolut nödvändigt”. När placering i arrestcell i sådana fall sker under kort tid, med förstärkta isoleringsbrytande åtgärder, tät tillsyn och kontinuerlig prövning av alternativa lösningar kan tillämpningen anses förenlig med 6 a § LUL.

Risker i nuvarande tillämpning

Det finns samtidigt en risk att nattlig placering i arrestcell, särskilt på orter där det saknas barnanpassade sovutrymmen, används som en återkommande standardlösning. Enligt JO finns det inte stöd i lagstiftningen för att beakta ett önskemål från ett frihetsberövat barn att få sitta i en cell vid tillämpningen av 6 a § LUL (JO [dnr] O 27-2021 s. 9). Placeringen behöver alltid föregås av en konkret prövning av barnets bästa i det enskilda fallet och av dokumenterade ansträngningar att finna ett alternativ. Att regelmässigt placera barn som behöver vila i arrestcell ligger inte i linje med förarbetsuttalandena i prop. 2019/20:129. Detsamma gäller situationer där bemannings- eller lokalbrist i praktiken blir det avgörande skälet för cellplacering.

Regionala skillnader och strukturella förutsättningar

Utredningen visar att de praktiska förutsättningarna för att fullt ut tillämpa lagstiftningen skiljer sig åt mellan polisregionerna. I Sundsvall, Umeå och Karlstad är cellplaceringar sällsynta undantag. I övriga arrester pågår ett arbete för att hitta alternativ till cellplaceringar, men i flera arrester – exempelvis Västerås, Södertälje och Malmö – placeras en betydande andel barn fortfarande i arrestcell under delar av vistelsen.

I polisregion Nord och Bergslagen framstår tillämpningen av 6 a § LUL som förenlig med lagstiftarens intentioner. I stora delar av polisregion Mitt, Stockholm, Öst och Väst finns en utveckling mot ökad placering i andra lokaler än arrestceller, men det är angeläget att fortsatt begränsa användningen av cellplacering och förvaring i andra utrymmen i arrestmiljön, särskilt när det gäller anhållna barn. I polisregion Syd har steg tagits genom särskilda rutiner och en regional strategi, men andelen barn som under någon del av vistelsen är placerade i arrestcell är fortfarande relativt hög. Det sistnämnda gäller även polisregion Mitt och arresten Norrköping i polisregion Öst.

Av utredningen framgår vidare att de alternativa förvaringsutrymmena i Solna, Södertälje, Norrköping och delvis i Vänersborg ligger i arrestmiljön, vilket inte ger goda förutsättningar för en tillämpning som fullt ut ligger i linje med syftet med 6 a § LUL.

De skillnader som framträder tycks i huvudsak vara en konsekvens av varierande lokala och strukturella förutsättningar snarare än skilda tolkningar av lagstiftningen. I de verksamheter där cellplaceringar framgångsrikt minimerats finns i regel tillgång till anpassade barnrum utanför arrestmiljön eller till snabb överföring till häkte. I motsats därtill präglas de arrester som uppvisar en högre frekvens av cellplaceringar ofta av avsaknad av ändamålsenliga sov- och vistelseutrymmen, vilket i kombination med begränsade personalresurser för bevakning i andra lokaler leder till att arrestcellen i praktiken blir det enda tillgängliga alternativet för att garantera säkerhet och nattvila.

Samlad bedömning

Sammantaget leder dessa iakttagelser till slutsatsen att lagstiftningens krav på ”absolut nödvändighet” kan antas vara känt inom organisationen, men att de praktiska förutsättningarna begränsar möjligheten att fullt ut efterleva undantagsbestämmelsen i 6 a § LUL. De brister och den variation i tillämpning som framträder i underlagen tycks därmed främst vara en konsekvens av lokal- och bemanningsmässiga hinder snarare än bristande kännedom om gällande rätt.

Polismyndighetens sammantagna bedömning är att det fortfarande finns förbättringsområden i flera arrester, framför allt där lokal- och bemanningssituationen ännu inte är anpassad till barnets behov, samt att det finns ett behov av att säkerställa en mer enhetlig tillämpning över hela landet.

Polismyndighetens centrala arbete och fortsatta åtgärder för att uppfylla syftet med 6 a § LUL

Av Noas och polisregionernas underlag framgår att Polismyndighetens arbete med att omsätta 6 a § LUL i praktiken i huvudsak bedrivs längs några gemensamma spår. Myndigheten har tagit fram nationella stöddokument, framför allt handboken för arrestverksamheten (PM 2017:63) och beslutsstödet ”Prövningen av barnets bästa vid placering av frihetsberövade barn”.

Enligt Noa är handboken under revidering och de delar som rör frihetsberövade barn ska förtydligas och utökas vad gäller ansvar och praktisk hantering, med sikte på att en ny version ska vara klar under första halvåret 2026. Beslutsstödet kompletteras av särskilda funktioner i DAF [*Polismyndighetens digitala arrestförteckning, JO:s anm.*] och stödmaterial på intranätet för stationsbefäl och förundersökningsledare.

Tillsammans med Kriminalvården finns en myndighetsgemensam rutin som reglerar när och hur anhållna barn kan överföras till häkte när Polismyndigheten saknar lämpliga förvaringsmöjligheter. Rutinen tydliggör ansvarsfördelning, informationsöverföring, sjukvård, transporter och frisläppande. Noa har därutöver redovisat att det sedan våren 2025 finns en muntlig överenskommelse mellan myndigheterna om att anhållna barn ska kunna tas emot i häkte om beläggningsläget medger detta och att denna ordning tillämpas i stor omfattning, även om den är känslig för häktenas kapacitet.

Vidare har Polismyndigheten startat ett nationellt arbete med säkra lokaler för frihetsberövade barn. Av Noas underlag framgår att målsättningen är att varje polisregion ska ha minst en sådan lokal som också ska kunna användas över regiongränserna, och att de första lokalerna beräknas stå klara i Malmö och Kungsbacka under 2026. Lokalerna ska vara avskilda från arrestverksamhet för vuxna och inrymma både förvaringsrum och utrymmen för isoleringsbrytande åtgärder, aktiviteter och utevistelse samt bemannas med särskilt utbildade arrestantvakter.

Regionernas yttranden, särskilt från Nord, Öst och Syd, pekar samtidigt på ett behov av nationell inriktning och vägledning när det gäller lokalstandard och barnanpassade förvaringsutrymmen samt fortsatt utvecklad samverkan med Kriminalvården.

Polismyndigheten bedömer att den pågående revideringen av arresthandboken, användningen av beslutsstöden och DAF, den myndighetsgemensamma rutinen med Kriminalvården samt genomförandet av säkra lokaler för barn utgör centrala verktyg för att minska behovet av att placera barn i arrestceller och för att stärka en mer enhetlig tillämpning av 6 a § LUL i linje med lagstiftarens intentioner.

Avslutande synpunkter

För Polismyndigheten är det en självklar utgångspunkt att barn endast får hållas i förvar i polisarrest när det är absolut nödvändigt och att lagstiftarens intentioner ska få fullt genomslag i den praktiska tillämpningen. De återstående utmaningarna är i första hand kopplade till lokaler, bemanning och möjligheten att använda häkte eller andra barnanpassade utrymmen. Myndigheten kommer därför att fortsatt prioritera arbetet med att minska barns vistelse i arrestmiljön, säkerställa ändamålsenliga förvarsutrymmen och stärka en mer enhetlig tillämpning av 6 a § LUL i hela landet.

Bedömning

Genom utredningen har det kommit fram att personalen vid de granskade arrestverksamheterna har kännedom om kravet på absolut nödvändighet i 6 a § LUL, att beslutsfattare i regel använder de beslutsstöd som finns för prövning av barnets bästa och att det finns rutiner för att undersöka alternativa placeringar innan en cellplacering aktualiseras. Detta är givetvis positivt.

Samtidigt visar utredningen att omkring 160 av de 500 gripna eller anhållna barnen placerades i arrestcell i något skede under vistelsen. Det rör sig alltså om nästan en tredjedel av fallen. Vad som enbart skulle komma i fråga undantagsvis sker alltså regelbundet.

Enligt Polismyndigheten tillämpas placering i arrestcell framför allt vid nattvila, och då när alternativa utrymmen saknar säng eller möjlighet till avskild sömn. Detta görs dock i förhållandevis stor omfattning. Exempelvis i arresten Malmö placerades cirka hälften av de frihetsberövade barnen i arrestcell för nattvilan.

Jag kan inte se att det är förenligt med lagstiftarens intentioner. Vidare förekommer det att barn förvaras i en cell när barnen själva uttryckt önskemål om det. Arresterna i bl.a. Eskilstuna och Norrköping har förklarat att de gör på det sättet. Som jag påtalat tidigare finns det inte stöd i 6 a § LUL för att beakta ett önskemål från ett frihetsberövat barn att få sitta i en cell (se dnr O 27-2021).

Polismyndigheten har även lyft fram resursbrist och avsaknad av särskilda barnutrymmen som skäl till att barn placeras i arrestcell. Vid de arrester jag inspekterat har detta varit den huvudsakliga förklaringen, inte endast till att barn placeras i en cell utan också till att barn hålls i arrestmiljön överhuvudtaget. Min samlade bild är att flera arrestverksamheter inte har förutsättningar att ta emot gripna eller anhållna barn i enlighet med lagens krav och att detta framför allt beror på bemannings- och lokalsituationen. Det är mycket bekymmersamt.

Efter mina tidigare inspektioner av Polismyndighetens arrestverksamhet kan jag se en viss utveckling i riktning mot att gripna och anhållna barn i högre grad placeras i andra utrymmen än arrestceller. Det framgår dock att de alternativa förvaringsutrymmena ofta är i arrestmiljön, vilket alltså inte ligger i linje med vad som föreskrivs i 6 a § LUL.

I likhet med vad jag tidigare konstaterat visar även denna granskning att det föreligger tydliga skillnader mellan polisregionerna i hur gripna eller anhållna barn hålls frihetsberövade. Som exempel kan nämnas arresterna i Sundsvall och Umeå där inga barn hölls i förvar i arrest. Barnen placerades i stället i häkte eller i särskilda barnrum utanför arrestmiljön. Det kan jämföras med exempelvis arresten i Västerås, där en så stor andel som 36 av 41 gripna eller anhållna barn placerades i arrestcell under den period som granskningen avsett. Detta är givetvis helt oacceptabelt.

Polismyndigheten har redogjort för ett antal åtgärder som vidtagits och som kommer att vidtas för att hantera barn som är gripna eller anhållna. Trots att en viss förbättring har skett visar min granskning att stora ansträngningar behöver göras. Tilldelningen av resurser för arrestverksamheten synes vara av avgörande betydelse. Jag har också noterat att flera polisregioner pekat på ett behov av nationell inriktning och vägledning av bl.a. lokalstandard och barnanpassade förvaringsutrymmen.

Det är mycket angeläget att Polismyndigheten med kraft fortsätter det påbörjade arbetet med att begränsa användning av arrestcell och placering av barn i andra utrymmen i arrestmiljön. Myndigheten behöver säkerställa att lagens krav möts i samtliga arrestverksamheter. Mot bakgrund av det som kommit fram skickar jag en kopia av beslutet för kännedom till regeringen.

Ärendet avslutas.

Beslutet har fattats av JO Per Lennerbrant. Dokumentet har fastställts digitalt och har ingen underskrift.

Rättssakkunniga Anna Sundström har föredragit ärendet och byråchefen Nils Västberg har deltagit i beredningen.